DIN SPORTURILE TEHNICO-APLICATIVE

Din laboratorul radioamatorilor

DE LA SPORTUL UNDELOR LA... CONSTRUCȚII APLICATIVE

Cu vreo patru ani în urmă, la „naționalele" studențești de schi alpin, pe pîrtia din Paring putea fi văzut un om care, cu ajutorul unei ciudate aparaturi de construcție proprie, încerca să stabilească, cît mai exact cu putință, timpii realizați de concurenți. Deși era atunci în fază de experimentare, sistemul său de cronometraj a contribuit într-o bună măsură la reușita competiției. Recent, l-am întîlnit din nou pe... neobositul explorator în lumea tehnicii, una și aceeași persoană cu profesorul **Eugen Peterffy**, directorul Clubului sportiv școlar din Petroșani. Pasiunea sa pentru construcțiile de mare finețe datează încă din vremea adolescenței. După mulți ani de lecturi și practică de specialitate, a devenit un radioamator cunoscut în întreaga țară, de două ori cucerind titlul de campion național la unde ultrascurte. Sportul undelor i-a stimulat interesul spre construcții aplicative. Așa s-a născut cronometrul său electronic cu telecomandă, care urmează să fie omologat și apoi confecționat în serie. **„Cronometrul electronic** — ne spunea realizatorul lui — **este construit pe principiul circuitelor integrate, cu afișaj numeric și cu un sistem de stop-cronometru pe bază de raze infraroșii"**. Pentru a-l face pe cititorul mai puțin avizat să înțeleagă și mai ușor cum funcționează acesta, îl rugăm să facă o analogie cu instalația pe care, cu siguranță, a văzut-o pe micul ecran atunci cînd erau măsurați timpii la „Cupa mondială" la schi. Cronometrul are aproape în întregime piese de fabricație românească (unele confecționate chiar de autor), iar producerea lui în serie ar aduce importante economii de fonduri valutare. În sfîrșit, precizăm că cronometrul prof. Peterffy are o foarte mare precizie, măsurînd timpul pînă la sutimi de secundă. Dar autorul vrea să-l adapteze și la stabilirea miimilor de secundă...

Profesorul Peterffy *finisînau-și instalația*

Ion GAVRILESCU

SĂ NU UITĂM PREGĂTIREA FIZICĂ, ABSOLUT NECESARĂ ZBURĂTORILOR!

A început un nou sezon în aeronautica sportivă

În toate aerocluburile județene au început pregătirile din cadrul noului an aviatic. Ele constau, acum, cînd timpul este nefavorabil zborului, în lecții de instruire teoretică, la clasă, completate cu antrenament fizic general. Programul este destul de încărcat ; cadrele de specialitate se străduiesc să transmită elevilor — aspiranți la brevetul de pilot sau parașutist, precum și tinerilor aflați pe drumul afirmării — cît mai multe cunoștințe tehnice.

Cită atenție se acordă, însă, pregătirii fizice generale ?

„Aviatorul sportiv modern trebuie să fie un om cu temeinice cunoștințe tehnice de specialitate și un sportiv foarte bine pregătit — ne spunea comandantul aeroclubului **„Gheorghe Bănciulescu"** din Ploiești, **Nicolae Pătrașcu**, antrenor emerit. **Altfel, nu poate fi concepută realizarea performanței, calitatea pregătirii pilotului. Iar noi muncim, în primul rînd, pentru calitate"**. Această opinie este împărtășită și de instructorii și elevii aeroclubului ploieștean. Așa se explică faptul că în programul săptămînal două din cele cinci zile sînt rezervate exclusiv pregătirii fizice. Locul de desfășurare a antrenamentelor : patinoarul artificial și bazinul de înot acoperit din Ploiești. Acolo, ca și în sălile de curs, profesori sînt **Mihai Albu** — dublu campion balcanic la acrobație aeriană, **Ion Mihai** — parașutist cu o îndelungată experiență, **Ion Popa** — tînăr instructor de zbor cu motor. **De ce ați ales patinajul și înotul ca sporturi de bază în pregătire ?** — îl întrebăm pe comandant. **„Pentru că sînt foarte atractive și dezvoltă atît forța — necesară îndeosebi parașutiștilor — cît și reflexele, cerințe de bază ale sporturilor aviatice"**.

Aceeași preocupare pentru pregătirea fizică a tinerilor și în aeroclubul „Moldova" din Iași. **„Lecțiile teoretice le ținem la sediul aeroclubului, iar pregătirea fizică, deocamdată, la aerodrom"**, ne spunea comandantul, pilotul **Valerian Aftanasiu**. Deocamdată, pentru că începînd de săptămîna care vine aviatorii sportivi vor avea acces și la Sala sporturilor. De notat că membrii aeroclubului din Iași și-au amenajat pe cîmpul de zbor, în sectorul hangarului, o excelentă bază sportivă, dotată cu aparatură specifică. **Pentru noi, parașutiștii** — ne spune instructorul **Mihalache Bursuc** — **antrenamentul la sol, la aparatele speciale este hotărîtor în deprinderea mișcărilor pe care urmează să le executăm în văzduh"**.

Dar cum este înțeles acest lucru de conducerea aeroclubului bucureștean **„Aurel Vlaicu"**? **„Deocamdată facem doar pregătire teoretică** — ne informează comandantul, col. **Dumitru Gherghișan. De două ori pe săptămînă, sîmbăta și duminica..." Dar pregătirea fizică ? „Avem promisiuni la o sală de sport, dar trebuie să mergem să vedem ce și cum..."** Sigur că trebuie să se meargă, dar mai repede — am adăuga noi — pentru că a trecut aproape o lună de cînd s-a dat startul în noul an de pregătire. De asemenea, am sugera să nu se rezume totul la sală. Există condiții de pregătire fizică și în aer liber, mai ales pentru parașutism, la turnul de parașutism din Parcul „23 August". Se pare însă că în aeroclubul **„Aurel Vlaicu"** s-a încetățenit mentalitatea că această latură a pregătirii aviatorilor este neglijabilă.

Viorel TONCEANU

„OAMENI ȘI CER"

Pagini din istoria aeronauticii românești

Expoziția documentară **„Oameni și cer"**, deschisă în cadrul Institutului de mecanica fluidelor și construcții aerospațiale din Capitală, s-a născut din pasiunea unui om pentru aeronautică. Ea este rodul unei îndelungate munci de istoric, cercetător, constructor de machete și grafician, în același timp, depusă de **Ovidiu Ionescu**, ajutat de un mic colectiv. „Oameni și cer" prezintă momente semnificative, de importanță istorică, înscrise de aeronautica românească — de-a lungul a peste 70 de ani — în spectaculosul drum parcurs de om pentru cucerirea spațiului ; momente emoționante, fapte și realizări din aviația militară, de transport, utilitară și sportivă, exprimate într-o tematică complexă și o grafică atrăgătoare — o întreagă istorie ilustrată. „Oameni și cer", organizată sub genericul Festivalului național „Cîntarea României", are o mare valoare educativă, ceea ce impune scoaterea ei din anonimat și expunerea într-o sală de expoziții centrală, accesibilă maselor largi ale tineretului. **(V.T.)**.

In librării :

PESCUITUL... PENTRU TOATE VÎRSTELE

Un vechi pasionat al sportului cu... undița, **Teodor Gh. M. Scarlat** ne oferă, prin Editura Litera, un deosebit de interesant manual de **„Pescuit sportiv în apele marine"**. O carte pentru „undițari" trezește curiozitatea chiar de la titlu pentru că puțini sînt cei care nu și-au încercat vreodată norocul la marginea apei. Teodor Gh. M. Scarlat ne demonstrează însă, în cele peste 100 de pagini, că pescuitul — cu succes — cere nu numai noroc, ci și temeinice cunoștințe de specialitate : despre **„echipamentul pentru pescuit sportiv"**, despre **„procedee de pescuit sportiv"**, despre **„monturi pentru capturarea peștilor"**. Cele trei probleme enumerate constituie, de fapt, capitolele cărții. Sfaturile specialistului sînt însoțite de o bogată ilustrație, ceea ce lărgește accesibilitatea lucrării, valoarea ei științifică. Așadar, pescari, oricîtă experiență am avea, tot mai găsim cîte ceva de învățat în „Pescuitul sportiv în apele marine" ! **(V. T.)**.

SCHIUL PENTRU COPII

Profesorul **Ion Matei**, cunoscut și apreciat datorită preocupărilor sale pentru dezvoltarea sporturilor de iarnă, a publicat, în Editura Sport-Turism, **„Schiul pentru copii"**, o carte complexă prin conținutul ei bogat, sistematizat, metodic. Pornind de la aspecte organizatorice și metodice, autorul prezintă indicații metodice cu caracter general (însoțite de desene explicative) pentru schiul alpin și nordic și continuă cu capitolul principal al lucrării (,,schiul sub formă de joacă") în care prezintă mijloacele moderne de învățare a schiului de către copii, în cele mai atractive forme.

Pentru unitățile școlare montane, pentru profesorii de educație fizică și pentru instructori, **„Schiul pentru copii"** reprezintă un manual de mare utilitate. **(D. STANCULESCU)**.

ALTE APARIȚII

- **Violeta Zamfirescu**, O lume pentru toți
- **Dr. I. Drăgan**, Cura de altitudine (col. Vacanța și sănătatea)
- **N. I. Ponomariov**, Funcțiile sociale ale culturii fizice și sportului (traducere din lb. rusă)
- **C. Alexandrescu**, Igiena educației fizice și sportului
- **C. Baciu**, Anatomia funcțională și biomecanica
- **Georgeta Chiriță**, Pedagogia (ed. a II-a)
- **G. Popescu, S. Todea**, Sportul de masă în licee și școli profesionale
- **Sever Noran**, Țara legendarului Minos (col. Mapamond)
- **N. Angelescu**, Tenis de masă
- * Educația fizică la clasele V–VIII

Sub însemnul „Daciadei"

UN PRILEJ DE A NE DOVEDI ÎNDEMÎNAREA LA VOLAN

Automobilismul, mult îndrăgit în țara noastră, figurează, firește, în cadrul marii competiții polisportive naționale **„Daciada"**.

Concursurile la această disciplină sportivă — **de îndemînare auto** — se vor desfășura **în cinci etape**, dintre care trei în organizarea comisiilor județene de automobilism și karting : în **etapa I** vor avea loc concursurile interne — pe asociație — în cadrul întreprinderilor, instituțiilor, facultăților, comunelor, asociațiilor sportive ș.a. și sînt deschise tuturor automobiliștilor care nu posedă licență de sportivi — tip FRAK ; primii patru clasați vor lua parte, în **etapa a II-a**, la întrecerile organizate pe centre de comune, orașe, municipii, sectoare din municipiul București ; **etapa a III-a** se desfășoară pe județ. Ultimele două etape sînt organizate de către FRAK ; **a IV-a**, interjudețeană, pe 7 zone geografice **(la Reșița, Baia Mare, Cluj-Napoca, Sibiu, Gh. Gheorghiu-Dej, Ploiești și București)** și **a V-a**, finală, cu participarea primilor 10 clasați în fazele zonale.

În sprijinul automobiliștilor care vor să participe la concursurile de îndemînare amintite din cadrul „Daciadei" — o poartă deschisă spre performanță în automobilism — iată cîteva precizări din regulament : **concurenții trebuie să posede permis de conducere categoria B, cu o vechime de minimum un an ; un participant poate concura la o etapă numai cu un singur autoturism ; un autoturism poate fi întrebuințat la un concurs doar de maximum doi concurenți ; la concursurile de îndemînare din cadrul „Daciadei" sînt admise autoturisme înscrise în circulație, cu o stare tehnică corespunzătoare prevederilor normelor legale de circulație pe drumurile publice.**

Etapa finală va avea loc la București, în ziua de 20 august.

LA BRAȚ CU SPORTUL, PE CĂRĂRI ÎNZĂPEZITE

Inițiative bistrițene

Un pledant pasionat pentru turismul de iarnă. L-am întîlnit în orașul Bistrița, în persoana profesorului **Remus Bude**, director-adjunct al liceului „Liviu Rebreanu". Specialitatea sa — fizica și chimia. Dar prof. Bude este permanent alături de colegii săi de... educație fizică, pe care îi ajută în organizarea activității sportive de masă. Pasiunea sa pentru sport s-a concretizat în crearea unui cerc de turism de iarnă.

Pe cei aproape 30 de elevi, membri ai cercului, i-am văzut urcînd, la sfîrșit de săptămînă, spre pitorescul zone ale orașului Bistrița, pe dealul Budacului, la „Cetate" sau la „Pajiște".

Turism de iarnă nu înseamnă simpla contemplare a naturii, acum învesmîntată în multe părți ale țării în haină de nea, ci activități aplicative specifice „sezonului alb" — întreceri de schi și săniuțe, concursuri de orientare sportivă... Sigur, elevii de la „Rebreanu" n-au ajuns la înalte cote de performanță — nici nu și-au propus un asemenea obiectiv — dar faptul că s-au inițiat în schi, că se dovedesc îndrăgostiți de activitățile sportive în aer liber (chiar și cînd gerul sau viscolul te îndeamnă să te aciuiești la... gura sobei) spune mult. Spune mult chiar și pentru multe alte cadre didactice din liceu care, înțelegînd să sprijine inițiativa prof. Bude, iau parte deseori la ieșirile turistice de iarnă organizate în jurul Bistriței sau chiar mai departe, la Piatra Fînțînele, de pildă. Altfel spus, cercul de turism de iarnă de la Liceul „Liviu Rebreanu" promite să-și mărească necontenit rîndurile... **(t. st.)**

RĂSPUNDE Ion Postaș

VALENTIN VATAMANU, DROBETA TURNU SEVERIN. În 1962, clubul bucureștean C.C.A. a luat titulatura de Steaua. Referindu-ne la secția de fotbal și fiind

vorba de același club, n-are sens, cum ne cereți dv., să trecem într-o tabelă victoriile cucerite sub numele de C.C.A. și în altă tabelă succesele realizate sub numele de Steaua. Vreți să creăm și o rivalitate... C.C.A. — Steaua ? Nu sînt suficiente celelalte rivalități din fotbalul nostru ?

LUCIAN MĂRGINEANU, COPȘA MICĂ. „Marea U.T.A." a fost cea a anilor 1946—1947 și 1947—1948, cînd echipa arădeană a cîștigat campionatul cu 11 și, respectiv, 5 puncte avans față de cea de a doua clasată. Cea mai bună performanță internațională, arădenii au obținut-o însă în ediția 1970—71 a „Cupei campionilor europeni" : au eliminat în primul tur pe Feyenoord, care, cu puțin timp înainte, cîștigase „Cupa intercontinentală" ! Scorurile : 1—1 la Rotterdam (golul prețios pentru U.T.A. fiind înscris de Fl. Dumitrescu, actualul echipier al Petrolului) și 0—0 la Arad. Golul înscris în deplasare a calificat U.T.A.

MARIANA CREANGA, CISNĂDIE. **„Într-un interviu dat ziarului dv., Lia Manoliu își exprima părerea că «Sportul» ar trebui să extindă «Topul» — care, deocamdată, se referă numai la săritura în lungime — și la aruncarea greutății. Excelentă idee ! Eu sînt o fată de 18 ani, muncitoare la întreprinderea «Textila» din Cisnădie, urmez cursul seral al Liceului textil din localitate, fiind în anul III, și iubesc sportul de cînd eram mică. Acum, îmi place aruncarea greutății și cred că aș putea obține performanțe bune la această probă. Pe cînd, deci, «Topul» ziarului «Sportul» la aruncarea greutății ?"**. Era în intenția noastră lansarea unui astfel de „Top". Rîndurile dv. poate că au venit să dea aripi acestei intenții...

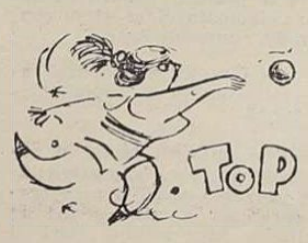

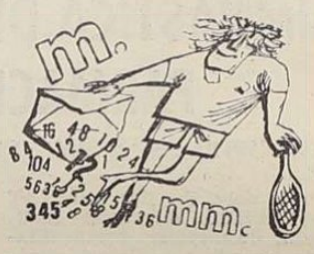

NICOLAE POPESCU, CIREȘU-VÎLCEA. 1. Spaniolul Manolo Santana a cîștigat o singură dată Wimbledonul : în 1966, învingîndu-l în finală pe americanul Denis Ralston. 2. Dimensiunile unui teren de tenis pentru jocul de simplu : 23,77 m lungime și 8,23 m lățime. Careul de serviciu, care, de fapt, este un... dreptunghi, are dimensiunile de 6,40×4,11 m. Înălțimea fileului : 0,91 m la mijloc, 1,06 m pe margini. Pentru jocurile de dublu se adaugă culoare de 1,37 m. Vreți să construiți în comuna dv. un teren de tenis ? Succes !

ING. ALEXANDRU NETEA, CLUJ-NAPOCA. 1. Aveți dreptate : unele meciuri din campionatul de volei nu te apropie de acest sport, ci te îndepărtează. Dar nu se poate să nu revină zilele frumoase și în această disciplină în care am avut mari succese. 2. Ați dori ca televiziunea să transmită mai multe meciuri de volei Dar... să aibă ce transmite ! 3. Campionatul european masculin de volei din 1963, disputat la București, a fost cîștigat de echipa României. Pe locurile următoare : Ungaria și U.R.S.S.

Ilustrații de **N. CLAUDIU**